

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA
CARINSKA UPRAVA
SREDIŠNJI URED
KLASA: 011-02/23-03/2
URBROJ: 513-02-1220/1-23-1
Zagreb, 13. veljače 2023. godine

UPUTA BR. 2/23

Na temelju članka 11. Zakona o carinskoj službi ("Narodne novine" br. 68/13 , 30/14, 115/16, 39/19 i 98/19) ravnatelj Carinske uprave donosi

UPUTU

O PROVEDBI POJEDNOSTAVNJENIH POSTUPAKA PRI UVOZU I IZVOZU

Ovom Uputom opisuje se provedba pojednostavnjenih postupaka deklariranja pri uvozu i izvozu, te uvjeti za izdavanje odobrenja za uporabu pojednostavnjenja i to:

- pojednostavnjene deklaracije,
- unosa u evidencije deklaranta,
- centraliziranog carinjenja,
- samoprocjene.

1. OPĆE ODREDBE

Propisi kojima se regulira primjena ovih postupaka su:

- Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10. listopada 2013.- dalje u tekstu: Zakonik ili CZU) i sve njene izmjene i dopune,
- Delegirana uredba Komisije (EU) br. 2015/2446 o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343/1, 29. prosinca 2015.- dalje u tekstu: Delegirana uredba ili DUCZU),
- Provedbena uredba Komisije (EU) br. 2015/2447 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343/558 29. prosinca 2015.- dalje u tekstu: Provedbena uredba ili PUCZU),
- Delegirana uredba Komisije (EU) br. 2016/341 o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu prijelaznih pravila za određene odredbe Carinskog zakonika Unije dok odgovarajući elektronički sustavi još nisu operativni i o izmjeni Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2015/2446 o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 069, 15. ožujka 2016.- u daljnjem tekstu: Prijelazna delegirana uredba ili PDUCZU),
- Zakon o provedbi carinskog zakonodavstva Europske unije (NN 40/16).

Pojednostavnjeni postupci su propisani sljedećim odredbama:

	CZU	DUCZU	PUCZU	PDOCZU
POJEDNOSTAVNJENA DEKLARACIJA	Čl. 166.	Čl. 145.	Čl. 217.-218.	
UNOS U EVIDENCIJE DEKLARANTA	Čl. 182.	Čl. 150.	Čl. 233.-236.	
CENTRALIZIRANO CARINJENJE	Čl. 179.	Čl. 149.	Čl. 229.-232.	Čl. 18.-19.
SAMOPROCJENA	Čl. 185.	Čl. 151.-152.	Čl. 237.	
ODREĐENA ILI ODOBRENA MJESTA	Čl. 139.	Čl. 115.		

Osnovni pojmovi koji se koriste imaju sljedeće značenje:

- **Pojednostavnjena deklaracija** – deklaracija koja ne sadrži sve propisane podatke iz čl. 162. ili priložene isprave iz čl. 163. CZU-a ili oboje;
- **Centralizirano carinjenje** omogućuje podnošenje deklaracije u carinskom uredu nadležnom prema mjestu u kojem korisnik odobrenja ima poslovni nastan, za robu koja se podnosi u drugom carinskom uredu. Carinski ured kojem se podnosi roba može biti u istoj ili različitoj državi članici od carinskog ureda kojem je podnesena carinska deklaracija;
- **Unos u evidencije deklaranta** omogućuje podnošenje carinske deklaracije, uključujući pojednostavnjenu deklaraciju, u obliku unosa u evidencije deklaranta, pod uvjetom da su podaci te deklaracije na raspolaganju carinskim tijelima u elektroničkom sustavu deklaranta u vrijeme podnošenja carinske deklaracije;
- **Samoprocjena** omogućuje ovlastiti gospodarskog subjekta za obavljanje određenih carinskih formalnosti koje obavljaju carinska tijela (samoprocjena).

2. ZAHTEJ ZA IZDAVANJE ODOBRENJA

Osobi koja podnese zahtjev i dokaže ispunjavanje svih propisanih uvjeta može se s ciljem pojednostavnjenja uvoznih i/ili izvoznih formalnosti odobriti korištenje jednog od sljedećih pojednostavnjenja:

- Odobrenje za uporabu pojednostavnjene deklaracije (dalje u tekstu: SDE¹);
- Odobrenje za podnošenje carinske deklaracije unosom podataka u evidencije deklaranta (dalje u tekstu: EIR);
- Odobrenje za centralizirano carinjenje (dalje u tekstu: CCL);
- Odobrenje za samoprocjenu (dalje u tekstu: SAS).

Zahtjev za izdavanje odobrenja za uporabu pojednostavnjenih postupaka pri uvozu i izvozu može podnijeti pravna ili fizička osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije, pod uvjetom da postoje zadovoljavajuće evidencije i postupci koji carinskom tijelu koje izdaje odobrenje omogućuju identificirati zastupane osobe i izvršiti odgovarajuće carinske kontrole.

U smislu čl. 5., točke 31. CZU „osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije“ znači: u slučaju *fizičke osobe*, svaka osoba koja ima uobičajeno boravište na carinskom području Unije, a u slučaju *pravne osobe* ili udruženja osoba, svaka osoba koja ima registrirani ured, glavno sjedište ili trajni poslovni nastan na carinskom području Unije.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za pojednostavnjenja se podnosi u skladu s podacima prema Prilogu A Delegirane uredbe i Prilogu A Provedbene uredbe. Podaci u Prilogu A iz stupca 7a se

¹ Oznake koje se koriste za pojednostavnjenja propisane su Prilogom A Delegirane i Provedbene uredbe

odnose na pojednostavnjene deklaracije, iz stupca 7b na centralizirano carinjenje, iz stupca 7c na unos u evidencije deklaranta i iz stupca 7d za samoprocjenu. Predmetni zahtjevi podnose se elektroničkim putem pa uporaba papirnatih obrazaca nije predviđena.

Jedan zahtjev za odabrano pojednostavnjenje, podnosi se za sve potrebne carinske postupke i za sve lokacije. Željeni postupak i/ili više postupaka (npr. 10 - trajni izvoz i 40 – puštanje u slobodan promet) podnositelj zahtjeva će zatražiti njihovim označavanjem u padajućem izborniku Polja 7/2 „Vrsta postupka“. Ako se radi o zahtjevima za odluke koje imaju učinak na više država članica (engl. Multi Member States Decisions) iste će se obvezno podnijeti putem zajedničkog europskog sustava za carinske odluke (EU CDS) koje je razvila Europska Komisija.

Detalji podnošenja zahtjeva i postupak donošenja odluke objašnjeni su posebnom Uputom o postupku donošenja i upravljanja carinskim odlukama temeljem zahtjeva stranke br 1/18, KLASA: 011-02/18-03/1, URBROJ: 513-02-1220/1-18-1 od 04. lipnja 2018. godine.

Zahtjev za pojednostavnjenu deklaraciju (SDE) se podnosi područnom carinskom uredu prema mjestu na kojem se drži ili je dostupna glavna računovodstvena evidencija podnositelja zahtjeva u carinske svrhe i gdje se treba obavljati barem dio radnji koje trebaju biti obuhvaćene odlukom (čl. 22., st. 1., podstavak 3. CZU). Kada se spomenute radnje obavljaju na lokacijama koje pripadaju različitim carinskim uredima na različitim PCU-ima ili na PCU različitom od onog na kojem se drži ili je dostupna glavna računovodstvena evidencija, zahtjev se podnosi i o njemu odlučuje PCU-u prema dostupnosti glavne računovodstvene evidencije.

Nadalje, u slučaju podnošenja novog zahtjeva za odobrenje koje je već izdao drugi područni carinski ured, potrebno je podnijeti zahtjev za izmjenu postojećeg odobrenja u kojem će se dodati nova lokacija (ili postupak i sl.).

Zahtjev za centralizirano carinjenje (CCL), za unos u evidencije deklaranta (EIR) i za samoprocjenu (SAS) podnosi se Carinskoj upravi Središnjem uredu, Sektoru za carinski sustav. Ako se radi o zahtjevima za odluke koje imaju učinak samo na području Republike Hrvatske isti će se podnijeti kroz nacionalni sustav carinski odluka (HR CDS).

Neovisno o vrsti pojednostavnjenja koje se zahtijeva, tijelo nadležno za izdavanje odobrenja vrši formalnu provjeru zahtjeva.

Nakon podnošenja zahtjeva za CCL, EIR ili SAS, Sektor za carinski sustav Središnjeg ureda provjerava zahtjev odnosno provjerava jesu li ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva propisani čl. 11. st. 1. DUCZU. Ako su uvjeti za prihvaćanje zahtjeva ispunjeni, nalogom kroz Sustav carinskih odluka zahtjev se prosljeđuje Službi na nadzor pri nadležnom PCU-u na provjeru ispunjavanja propisanih uvjeta. Uz Nalog za EIR prilaže i Izvješće (Prilog 2 sa ispunjenom Tablicom 1). **Za provjeru uvjeta** nadležan je onaj PCU na čijem području podnositelj zahtjeva drži ili mu je dostupna glavna računovodstvena evidencija u carinske svrhe i gdje se treba obavljati barem dio radnji koje trebaju biti obuhvaćene odlukom.

3. DONOŠENJE ODLUKE

Za donošenje odluke po zahtjevima za EIR, CCL i SAS je nadležan *Središnji ured, Sektor za carinski sustav*.

Za donošenje odluke po zahtjevu za SDE je nadležan *područni carinski ured* kojem je zahtjev i podnesen, kako je objašnjeno pod točkom 2 Upute.

Kada se radnje koje trebaju biti obuhvaćene odlukom obavljaju na lokacijama koje pripadaju različitim carinskim uredima na različitim PCU-ima ili na PCU različitom od onog na kojem se drži ili

je dostupna glavna računovodstvena evidencija, odluku donosi PCU nadležan prema dostupnosti glavne računovodstvene evidencije. U tom će se slučaju ispunjavanje propisanih uvjeta provjeriti uz administrativnu pomoć ureda na kojima se spomenute radnje odvijaju.

Iznimno, u slučaju zahtjeva za odobrenje uporabe pojednostavnjene carinske deklaracije po čl. 166. st. 2. CZU-a (SDE) temeljem I1 deklaracije za postupak puštanja robe u slobodni promet, odluku donosi Područni carinski ured na temelju suglasnosti *Središnjeg ureda Carinske uprave*, Sektora za carinski sustav.

Suglasnost nije potrebna u slučaju SDE odobrenja za postupak izvoza i za ponovni izvoz.

U svim slučajevima, **nadležni PCU** provjerava ispunjavanje propisanih uvjeta, zauzima stav ispunjava li podnositelj zahtjeva propisane uvjete ili ne, te o istome donosi mišljenje koje dostavlja Carinskoj upravi, Središnjem uredu, Sektoru za carinski sustav radi donošenja odluke o zahtjevu (za odobrenja iz nadležnosti Središnjeg ureda – ACE, ACR, EIR, CCL i SAS), ili na suglasnost (za SDE u uvozu).

Uz predmetno Mišljenje područni carinski ured za SDE odobrenja popunjava i dostavlja Središnjem uredu Izvješće u skladu s Prilogom 3 ove Upute. Za EIR odobrenje PCU dostavlja Izvješće u skladu s Prilogom broj 2 ove Upute, putem sustava Carinske odluke.

3.1. Postupak provjere ispunjavanja uvjeta

Prije izdavanja odobrenja za korištenje pojednostavnjenja u postupku uvoza ili izvoza područni carinski ured je dužan provjeriti evidencije podnositelja zahtjeva, osim ako se ne mogu koristiti rezultati prethodnih provjera. Ova provjera, pored ostalog uključuje provjeru djelatnosti podnositelja zahtjeva vezane za carinsko zakonodavstvo, provjeru točnosti informacija u zahtjevu i priloženih isprava, provjeru drugih informacija vezanih za podnositelja zahtjeva i druga carinska odobrenja koja su mu izdana.

Područni carinski ured je također dužan provjeriti *primjereno velik uzorak carinskih deklaracija podnositelja zahtjeva*. Ako se pri tome otkriju nepravilnosti potrebno je povećati uzorak za one rizike kod kojih su nepravilnosti otkrivene da bi se dobila realnija slika.

Ako podnositelj zahtjeva posluje s carinom kraće od 3 godine ili uopće nije poslovao s carinom (prije podnošenja zahtjeva) njegovo se poslovanje provjerava temeljem raspoloživih podataka.

Provjera podataka iz zahtjeva i uvjeta za odobravanje pojednostavnjenja uz uvjete propisane PUCZU (detaljnije u tablicama) uključuje i sljedeće:

- ocjenu tvrtke u dosadašnjoj provedbi carinskih postupaka,
- opravdanost izdavanja odobrenja za zahtijevano pojednostavnjenje u zahtijevanim carinskim postupcima,
- vrsta robe koju podnositelj zahtjeva namjerava staviti u zahtijevani postupak na temelju pojednostavnjenja, cca količina po tjednu i vrijednost pošiljke,
- predloženi način vođenja evidencije i pristup evidencijama koji Carinskoj upravi omogućava učinkovit nadzor i provedbu kontrola (za SDE, a za ostale se provjerava kroz čl. 25. PUCZU, tablica br. 2)
- odgovarajući informacijski sustav i opremu (za SDE, a za ostale se provjerava kroz čl. 25. PUCZU-a, tablica br. 2),
- odgovarajući opseg poslovanja (odobrenje se, u pravilu, ne izdaje podnositeljima koji samo povremeno deklariraju robu za određeni carinski postupak kao ni u slučajevima kada nadležni carinski ured s obzirom na opseg poslovanja ne može vršiti nadzor nad postupkom i obavljati kontrole),

- posebnosti vezane uz druge vrste pojednostavnjenja istog korisnika (podnositelja zahtjeva),
 - o odobranje mjesta podnošenja robe (čl. 139. CZU-a i čl. 115. DUCZU),
 - o ovlaštenu primatelj,
 - o prostor za privremeni smještaj,
- posebnosti vezane uz zahtijevane carinske postupke, naročito ako se zahtijevaju posebni postupci,
- ima li podnositelj zastupnika i vrsta zastupanja,
- jamstva potrebna za pravilnu provedbu postupka,
- informacije o odgođenom plaćanju,
- korištenje obračunskog PDV-a,
- drugi uvjeti vezani uz konkretni zahtjev.

Nadležni carinski ured je dužan evidentirati sve provjere koje je proveo temeljem podnesenog Zahtjeva.

3.1.1. Plan provjera

Pri izdavanju odobrenja za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta, (područni) carinski ured, sukladno čl. 233. PUCZU, obvezno uspostavlja posebni plan provjera za gospodarskog subjekta kojim se propisuje nadzor carinskih postupaka koji se provode na temelju odobrenja, određuje učestalost carinskih provjera i osigurava, među ostalim, da se u svim fazama unosa u evidencije deklaranta mogu provoditi učinkovite carinske provjere.

Ako je primjenjivo, u planu provjera u obzir se uzima rok zastare obavijesti o carinskom dugu iz čl. 103. st. 1. Zakonika (tri godine od dana nastanka carinskog duga).

Planom provjera predviđa se da se provjera treba provesti u slučaju oslobođenja od obveza podnošenja robe u skladu s čl. 182. st. 3. Zakonika.

U slučaju centraliziranog carinjenja, u planu provjera, u kojem je određena podjela zadaća između nadzornog carinskog ureda i carinskog ureda podnošenja robe, u obzir se uzimaju zabrane i ograničenja koja se primjenjuju u mjestu u kojem je smješten carinski ured podnošenja robe.

Plan provjera:

- je poseban za svakog gospodarskog subjekta i koristi se isključivo za carinske potrebe (ne stavlja se na raspolaganje korisniku odobrenja ili drugim osobama),
- se odnosi na provjere nad provedbom postupka, ali i na praćenje odobrenja (periodične kontrole),
- određuje osnovne elemente koji su predmet kontrole, ovisno o razini rizika.

Plan provjera izrađuje nadležna služba nakon obavljene prethodne provjere, te jedan primjerak plana dostavlja Sektoru za carinski sustav te nadzornom carinskom uredu. Isti se izrađuje prema Prilogu 1. ove Upute.

3.1.2. AEO i pojednostavnjenja

S obzirom da su određeni uvjeti za primjenu pojednostavnjenja slični ili jednaki kao i uvjeti za odobranje statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta (AEO), prethodna provjera koji se obavlja prije donošenja odluke o zahtjevu za pojednostavnjenje *treba se voditi pravilima za obavljanje prethodne provjere za AEO*. Također, po završetku iste tijelo koje je obavilo provjeru sastavlja izvješće (Prilog 2. i 3. ove Upute).

Ako je podnositelj zahtjeva za carinsko pojednostavnjenje ovlaštenu gospodarski subjekt (AEO), u postupku provjere se treba voditi računa o rezultatima provjere obavljene pri izdavanju AEO potvrde. Kriteriji koji su provjeravani u provjeri ispunjavanja uvjeta za AEO ponovno se NE ispituju u provjeri za odobrenje za pojednostavnjenje. Ispituju se samo uvjeti koji nisu ispitivani kod izdavanja AEO-a. Međutim, potrebno je ispuniti Izvješće kako je navedeno.

Ako je istovremeno podnesen zahtjev za AEO i za pojednostavnjenje, provjere treba koordinirati kako se ne bi udvostručile kontrole u isto vrijeme, a na kraju provjere se sastavljaju zasebni zapisnici za AEO, odnosno Izvješća za pojednostavnjenja o obavljenoj prethodnoj provjeri.

3.2. Uvjeti za izdavanje odobrenja

Odobrenje za pojednostavnjenje se može izdati ako su ispunjeni svi propisani uvjeti.

3.2.1. Uvjeti za odobrenje za pojednostavnjenu deklaraciju

Odobrenje za pojednostavnjenu deklaraciju u skladu sa čl. 166. st. 2. Zakonika, izdaje se ako su ispunjeni svi uvjeti iz čl. 145. DUCZU.

Tablica 1. Uvjeti za izdavanje odobrenja za pojednostavnjenu deklaraciju (SDE)

POJEDNOSTAVNJENA DEKLARACIJA (SDE) (čl.145. DUCZU)	Usporedivi kriterij za AEO (PUCZU)
<p>Čl.145. st.1. točka a) – kriteriji iz čl. 39. točka a) CZU:</p> <p>nepostojanje ikakve teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila, uključujući nepostojanje teških kaznenih djela povezanih s gospodarskim aktivnostima podnositelja zahtjeva;</p>	<p>Čl. 24. PUCZU:</p> <p>Smatra se da je kriterij utvrđen u čl. 39. točki (a) Zakonika ispunjen: (a) ako upravno ili sudsko tijelo nije donijelo odluku u kojoj se zaključuje da je jedna od osoba opisana u točki (b) u posljednje tri godine počinila teške ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva ili poreznih pravila u vezi sa svojom gospodarskom aktivnosti; i</p> <p>b) nijedna od sljedećih osoba nije osuđena zbog počinjenja teškog kaznenog djela povezanog s njezinom gospodarskom aktivnosti, uključujući gospodarske aktivnosti podnositelja zahtjeva, prema potrebi:</p> <p>i. podnositelj zahtjeva;</p> <p>ii. zaposlenik ili zaposlenici nadležni za carinska pitanja podnositelja zahtjeva; i</p> <p>iii. osoba ili osobe koje upravljaju podnositeljem zahtjeva ili kontroliraju njegovo upravljanje.”;</p> <p>Ako osoba iz stavka 1. točke (b) podtočke iii. koja nije podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan ili boravište u trećoj zemlji, carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke na temelju dostupnih evidencija i informacija ocjenjuje ispunjava li ta osoba kriterij iz čl. 39. točke (a) Zakonika.”</p>

<p>Čl.145. st.1. točka b) DUCZU</p> <p>prema potrebi, podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke upravljanja dozvolama i odobrenjima izdanima u skladu s mjerama trgovinske politike ili koji se odnose na trgovinu poljoprivrednim proizvodima;</p>	<p>Čl. 25., st. 1., točka g) PUCZU</p>
<p>Čl.145. st.1. točka c) DUCZU</p> <p>podnositelj zahtjeva osigurava da su odgovarajući zaposlenici osposobljeni za obavješćivanje carinskih tijela kada utvrde poteškoće pri ispunjavanju zahtjeva i uspostavlja postupke za obavješćivanje carinskih tijela o takvim poteškoćama;</p>	<p>Čl. 25., st. 1., točka i) PUCZU</p>
<p>Čl.145. st.1. točka d) DUCZU</p> <p>prema potrebi, podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke upravljanja uvoznim i izvoznim dozvolama povezanim sa zabranama i ograničenjima, uključujući mjere za razlikovanje robe koja podliježe zabranama ili ograničenjima od druge robe i mjere osiguravanja sukladnosti s tim zabranama i ograničenjima.</p>	<p>Čl. 25., st. 1., točka k) PUCZU</p>

3.2.2. Uvjeti za odobrenje za unos u evidencije deklaranta

Odobrenje za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidenciju deklaranta, u skladu s čl. 182. Zakonika, izdaje se ako podnositelj zahtjeva dokaže da ispunjava uvjete iz čl. 150. DUCZU, te ako se zahtjev odnosi na neki/e od sljedećih carinskih postupaka:

- puštanje u slobodni promet,
- carinsko skladištenje,
- privremeni uvoz,
- uporabu u posebne svrhe,
- unutarnju proizvodnju,
- vanjsku proizvodnju i
- izvoz i ponovni izvoz.

Tablica 2. Uvjeti za izdavanje odobrenja za EIR

UNOS U EVIDENCIJE DEKLARANTA (EIR) (čl. 150. DUCZU)	Dodatna pojašnjenja propisana Provedbenom uredbom
<p>Čl. 39. točka a) CZU: nepostojanje ikakve teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila, uključujući nepostojanje teških kaznenih djela povezanih s gospodarskim aktivnostima podnositelja zahtjeva;</p>	<p>Čl. 24. PUCZU (kao u tablici broj 1.)</p>

<p>Čl. 39. točka b) CZU:</p> <p>dokazivanje, od strane podnositelja zahtjeva, visoke razine kontrole vlastitih djelovanja i protoka robe kroz sustav upravljanja trgovinskim, i ako je potrebno, transportnim evidencijama koji omogućuje odgovarajuće carinske provjere;</p>	<p>Čl. 25. PUCZU</p> <p>Smatra se da je kriterij utvrđen u čl. 39. točki (b) Zakonika ispunjen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva vodi računovodstveni sustav koji je u skladu s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se knjigovodstvo vodi, omogućuje carinske knjigovodstvene provjere i vodi arhivsku evidenciju koja omogućuju kontrolni slijed od trenutka evidentiranja podataka;</p> <p>(b) evidencije koje podnositelj zahtjeva vodi za carinske svrhe integrirane su u računovodstveni sustav podnositelja zahtjeva ili omogućuju unakrsne provjere informacija s računovodstvenim sustavom;</p> <p>(c) podnositelj zahtjeva carinskom tijelu omogućuje fizički pristup svom računovodstvenom sustavu i, ako je primjenjivo, svojim trgovačkim i prijevoznim evidencijama;</p> <p>(d) podnositelj zahtjeva carinskom tijelu omogućuje elektronički pristup svom računovodstvenom sustavu i, ako je primjenjivo, svojim trgovačkim i prijevoznim evidencijama ako se ti sustavi ili evidencije vode u elektroničkom obliku;</p> <p>(e) podnositelj zahtjeva ima logistički sustav koji prepoznaje robu kao robu Unije ili robu koja nije roba Unije i prema potrebi navodi lokaciju robe;</p> <p>(f) podnositelj zahtjeva ima upravnu organizaciju koja odgovara vrsti i opsegu poslovanja i prikladna je za upravljanje protokom robe te sustav unutarnje kontrole kojim se mogu spriječiti, otkriti i ispraviti pogreške te spriječiti i otkriti nezakonite ili nepravilne transakcije;</p> <p>(g) ako je primjenjivo, podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke upravljanja dozvolama i odobrenjima koji su izdani u skladu s mjerama trgovinske politike ili se odnose na trgovinu poljoprivrednim proizvodima;</p> <p>(h) podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke za arhiviranje svojih evidencija i podataka te zaštitu od gubitka podataka;</p> <p>(i) podnositelj zahtjeva osigurava da odgovarajući zaposlenici dobiju uputu da obavijeste carinska tijela kadgod otkriju poteškoće pri ispunjavanju zahtjeva te uspostavlja postupke za obavješćivanje carinskih tijela o takvim poteškoćama;</p> <p>(j) podnositelj zahtjeva provodi sigurnosne mjere za zaštitu svog računalnog sustava od neovlaštenog pristupa te zaštitu svoje dokumentacije;</p> <p>(k) ako je primjenjivo, podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke upravljanja uvoznim i izvoznim dozvolama povezanim sa zabranama i ograničenjima, uključujući mjere za razlikovanje robe koja podliježe zabranama ili ograničenjima od druge robe kao i mjere osiguravanja sukladnosti s tim zabranama i ograničenjima.</p>
<p>Čl. 39. točka d) CZU:</p> <p>u vezi s odobrenjem iz članka 38. stavka 2. točke (a), praktični standardi za osposobljenost ili stručne kvalifikacije koje su izravno povezane s aktivnostima koje se obavljaju;</p>	<p>Čl. 27. PUCZU</p> <p>Smatra se da je ispunjen kriterij utvrđen u čl. 39. točki (d) Zakonika ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva ili osoba zadužena za carinska pitanja podnositelja zahtjeva ispunjava jedan od sljedećih praktičnih standarda za osposobljenost:</p> <p>i. dokazano praktično iskustvo u carinskim pitanjima od najmanje tri godine;</p>

	<p>ii. normu kakvoće za carinska pitanja koju je donijelo europsko normizacijsko tijelo; ILI</p> <p>(b) podnositelj zahtjeva ili osoba nadležna za carinska pitanja podnositelja zahtjeva uspješno su završili osposobljavanje u području carinskog zakonodavstva koje je relevantno i razmjerno opsegu njegove uključenosti u aktivnosti povezane s carinom, a koje pruža</p> <p>i. carinsko tijelo države članice;</p> <p>ii. obrazovna ustanova koju za potrebe takvog osposobljavanja priznaju carinska tijela ili tijelo države članice nadležno za stručno osposobljavanje;</p> <p>iii. stručno ili strukovno udruženje koje za potrebe takvog osposobljavanja priznaju carinska tijela države članice ili koje je akreditirano u Uniji.</p> <p>Ako je osoba zadužena za carinska pitanja podnositelja zahtjeva ugovorni partner (carinski zastupnik) smatra se da je ispunjen kriterij utvrđen u čl. 39. točki (d) Zakonika ako je ugovorni partner gospodarski subjekt ovlašten za carinska pojednostavnjenja iz čl. 38. stavka 2. točke (a) Zakonika (AEOC). Ako carinski zastupnik nije korisnik AEOC statusa, tada uvjet <i>nije zadovoljen automatizmom</i>, već je potrebno provjeriti ugovor između podnositelja zahtjeva i carinskog zastupnika i prema potrebi druge isprave kojima se dokazuju praktični standardi za osposobljenost ili stručne kvalifikacije koje su izravno povezane s aktivnostima koje se obavljaju.</p> <p>Podnositelj zahtjeva sam odlučuje na koji način želi dokazati ispunjavanje uvjeta.</p>
<p>Dodatni kriteriji iz čl. 182., st. 3. za odustajanje od obveze podnošenja robe:</p>	
<ul style="list-style-type: none"> • deklarant je ovlašten gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje (AEOC); 	
<ul style="list-style-type: none"> • to traži priroda i protok dotične robe te je to poznato carinskom tijelu; 	<p>Priroda robe mora biti poznata u trenutku prethodne provjere , u slučaju promjene u prirodi robe o tome obavijestiti carinska tijela. Mogle bi se isključiti sljedeće vrste robe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - roba za čije su puštanje potrebne priložene isprave kako je definirano u čl. 163 . st. 2. CZU-a. - roba na koju se primjenjuju zabrane i ograničenja, osim ako je ispunjen uvjet iz čl. 182. st.3 točka d) CZU-a - kada je riječ o protoku robe isključivanje je povezano s <ul style="list-style-type: none"> - putovima, - opskrbnim lancima - prirodom ili učestalošću toka <p>O tome se odlučuje na pojedinačnoj osnovi</p>
<ul style="list-style-type: none"> • nadzorni carinski ured ima pristup svim podacima koje smatra potrebnima za omogućivanje ostvarivanja svojeg prava na pregled robe u slučaju potrebe; 	<p>Treba provjeriti dostupnost prostorija i raspoloživost informacija koje su potrebne za analizu rizika</p>

<ul style="list-style-type: none"> • u vrijeme unosa u evidenciju roba više nije bila podložna zabranama ili ograničenjima, osim ako je u odobrenju određeno drukčije. 	<p>Uvjeti se upisuju u odobrenje.</p> <p>Trebalo bi pomno nadzirati poduzeće</p>
<ul style="list-style-type: none"> • nadzorni carinski ured može u posebnim situacijama tražiti da se roba podnese 	<p>Deklarant mora u svim slučajevima, kada to traži carinsko tijelo, moći obavijestiti o podnošenju robe u carinski postupak.</p>

3.2.3. Uvjeti za odobrenje za centralizirano carinjenje

Odobrenja za centralizirano carinjenje u skladu sa čl. 179. Zakonika, izdaje se ako je podnositelj zahtjeva ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje (AEOC) i ako ispunjava uvjete iz čl. 149. Delegirane uredbe, te ako se zahtjev odnosi na neki/e od sljedećih carinskih postupaka: puštanje u slobodni promet, carinsko skladištenje, privremeni uvoz, uporabu u posebne svrhe, unutarnju proizvodnju, vanjsku proizvodnju, izvoz i ponovni izvoz.

Ako se carinska deklaracija podnosi u obliku EIR-a, centralizirano carinjenje se može odobriti ako su ispunjeni uvjeti propisani za odobravanje EIR-a.

3.2.4. Uvjeti za odobrenje za samoprocjenu

Ako je podnositelj zahtjeva ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje (AEOC), samoprocjena se odobrava ako se zahtjev za samoprocjenu odnosi na neki/e od sljedećih carinskih postupaka:

- puštanje u slobodan promet,
- carinsko skladištenje,
- privremeni uvoz,
- uporabu u posebne svrhe,
- unutarnju proizvodnju,
- vanjsku proizvodnju,
- izvoz i ponovni izvoz.

3.3. Izdavanje odluke i obveze korisnika

Postupajući po podnesenom zahtjevu i mišljenju nadležnog područnog carinskog ureda odnosno Središnjeg ureda, tijelo nadležno za donošenje odluke po podnesenom zahtjevu provjerava jesu li svi propisani uvjeti ispunjeni.

Ako su ispunjeni svi propisani uvjeti nadležno tijelo izdaje odobrenje, u propisanom obliku u sustavu Carinskih odluka. U postupku donošenja odobrenja carinsko će tijelo po službenoj dužnosti utvrditi podatke koji su mu neophodni za donošenje ili praćenje pojedinog odobrenja. Pritom može od podnositelja zahtjeva zatražiti dodatne isprave ili informacije. Takve će opće podatke o obvezama i/ili formalnostima koje proizlaze iz odobrenja upisati u polje odobrenja Opće napomene (Obrazloženje).

Ako se odobrenje za pojednostavnjenu deklaraciju ili za unos u evidenciju deklaranta izda podnositelju zahtjeva od čijeg je osnivanja proteklo manje od tri godine, tijekom prve godine nakon izdavanja odobrenja obavlja se stroži nadzor.

a) Praćenje gospodarskog subjekta

Obveza praćenja svih donesenih carinskih odluka predviđena je u čl. 23. st. 5. CZU-a u skladu s kojim carinska tijela prate uvjete i kriterije koje nositelj odluke treba ispuniti. Praćenjem odobrenja nastoji se osigurati rano otkrivanje znakova neispunjavanja obveza i njime se omogućuje brzo djelovanje u slučaju otkrivenih poteškoća. Preporučuje se da se procjena rizika nositelja odobrenja obavlja najmanje jednom svake tri godine, a nužna je svaki puta u slučaju relevantne promjene sustava (IT, ostalo) koja ima učinka na provođenje carinskih postupaka.

U slučaju inspekcijskog nadzora u kojem su utvrđene nepravilnosti u provođenju pojednostavnjenog postupka, isti je potrebno dostaviti tijelu koje je donijelo odobrenje u svrhu odlučivanja o daljnjem upravljanju s odobrenjem.

b) Nadzor radnji

Opća obveza propisana je čl. 134. CZU-a. Ona obuhvaća provjere, uključujući provjere na temelju procjene rizika i nasumične provjere u trenutku carinjenja robe te naknadne provjere, posebno na dopunskim deklaracijama, kako je definirano u čl. 48. CZU-a.

Obveza je područnih carinskih ureda, carinskih ureda, službi za robno granične procedure da provode redovitu kontrolu nad korisnicima odobrenja s područja njihove nadležnosti na način da se temeljem procjene rizika, a uzimajući u obzir specifičnosti pojedinog korisnika, osigura provedba kontrola kod minimalno 5 % korisnika godišnje, od svake vrste odobrenja. Kontrole je potrebno provoditi kontinuirano sukladno Godišnjem planu nadzora, a iste obuhvaćaju pored kontrole provedbe postupka temeljem izdanog odobrenja i kontrolu deklaracija i raspoložive dokumentacije.

O navedenom se sačinjava Zapisnik/Izvešće. U slučaju kada se prilikom dokumentarnog ili fizičkog pregleda ustanove određene nepravilnosti u provedbi pojednostavnjenog postupka zapisnike o nepravilnosti potrebno je dostaviti nadležnom PCU-u, Službi za nadzor. Nakon primitka zapisnika Služba za nadzor odlučit će o postupanju u vezi utvrđenih nepravilnosti te će o rezultatu nadzora za odobrenja koja je donio Središnji ured, Sektor za carinski sustav, istome dostaviti zaključke.

U mjeri u kojoj je to moguće, potrebno je koordinirati praćenje odobrenja za pojednostavnjenja i statusa AEO-a kako bi se izbjeglo udvostručavanje ispitivanja.

Korisnik odluke obavezan je poštovati sve obveze koje iz te odluke proizlaze te bez odgode obavijestiti carinska tijela o svim čimbenicima koji nastanu nakon što je odluka donesena i koji mogu utjecati na njezino održavanje ili sadržaj. *Primjeri informacija koje je potrebno dostaviti carinskim tijelima dati su u Prilogu 4. Smjernica za AEO.*²

Ako odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom, carinska tijela koja su donijela odluku mogu je u bilo kojem trenutku poništiti, izmijeniti ili opozvati. U posebnim slučajevima u kojima odluku ne treba poništiti, opozvati ili izmijeniti, carinska tijela odluku mogu suspendirati. Detalji su objašnjeni Uputom br. 1/18 o carinskim odlukama.

4. PROVEDBA POJEDNOSTAVNJENIH POSTUPAKA

Posebnosti uporabe pojedinih pojednostavnjenja potanko se opisuju u nastavku.

² Dokument TAXUD/B2/047/2011- Rev.6 od 11.3.2016, <https://carina.gov.hr/propisi-i-sporazumi/carinskozakonodavstvo/upute-3514/sigurnost-i-zastita/aeo-ovlasteni-gospodarski-subjekti/2491>

4.1. Pojednostavnjena deklaracija³

Carinska tijela mogu prihvatiti da neka osoba stavi robu u carinski postupak na temelju pojednostavnjene deklaracije koja ne sadrži određene podatke iz čl. 162. Ili priložene isprave iz čl. 163. Zakonika.

Za pojedinačne slučajeve, carinski ured može prihvatiti pojednostavnjenu deklaraciju koja ne sadrži određene podatke ili kojoj nisu priložene određene isprave (ranije- nepotpuna deklaracija) bez odobrenja, na temelju ocjene svakog pojedinačnog slučaja.

Redovito korištenje pojednostavnjene deklaracije podložno je odobrenju carinskih tijela. Obveza ishoda odobrenja može se povezati s obvezom podnošenja periodične ili rekapitulativne deklaracije. U slučaju ako se ne bi podnosila periodična niti rekapitulativna, već opća dopunska deklaracija, nema potrebe za ishoda odobrenja za redovito podnošenje pojednostavnjene deklaracije iz razloga što u trenutku podnošenja robe nedostaje neki od propisanih podataka ili isprava.

Podaci koji su obvezni za podnošenje pojednostavnjene deklaracije su propisani Prilogom B Delegirane uredbe i Provedbene uredbe (stupac C1 za izvoz ili stupac I1 za uvoz).

Ako je podnesena pojednostavnjena deklaracija za puštanje u slobodni promet robe koja podliježe **carinskoj kvoti** kojom se upravlja prema kronološkom redoslijedu, datuma prihvaćanja carinskih deklaracija, sukladno čl. 223. PUCZU-a, deklarant može zatražiti dodjelu carinske kvote samo ako su u pojednostavnjenoj ili dopunskoj deklaraciji navedeni potrebni podaci.

Ako se zahtjev za dodjelu carinske kvote kojom se upravlja prema kronološkom redoslijedu datuma prihvaćanja carinskih deklaracija podnosi u dopunskoj deklaraciji, zahtjev se ne može obraditi dok se ne podnese dopunska deklaracija. Za potrebe dodjele carinske kvote u obzir se uzima dan prihvaćanja pojednostavnjene deklaracije. Stoga se u slučaju pojednostavnjenja a osobito kad je predmetna kvota pred iscrpljenjem ili se radi o kvoti koja se u praksi iscrpi u prvim danima nakon otvaranja, može dogoditi da između datuma pojednostavnjene deklaracije i datuma podnošenja dopunske deklaracije predmetna kvota bude iscrpljena. *Dopunsku deklaraciju koja sadrži zahtjev trebalo bi podnijeti što prije, po mogućnosti istog dana kada je roba puštena.*

4.1.1. Pojednostavnjeni postupci izvoza po čl. 166. st. 2. CZU-a

Izvoznicima koji žele koristiti pojednostavnjeni postupak deklariranja robe u izvozu uz otpremanje robe iz vlastitih prostora, bez podnošenja izvoznom carinskom uredu, tijekom 24 sata može se odobriti:

- Podnošenje pojednostavnjene deklaracije sukladno čl. 166. st. 2. CZU-a, (SDE odobrenje), te
- Odobreno mjesto za lokaciju na kojoj će roba biti podnesena temeljem čl. 5. st. 1. točke 33. CZU-a (ODM odobrenje).

Odobrenjem se omogućava da pojednostavnjena deklaracija sadrži sve podatke koji su potrebni za carinsku deklaraciju za izvoz, te se ujedno odobrava odustajanje od obveze podnošenja

³ Od 01. svibnja 2016. godine (sukladno odredbama CZU), termin pojednostavnjena deklaracija se koristi za nepotpunu deklaraciju i za pojednostavnjenu deklaraciju kako su bile propisane CZZ (čl.76., st.1., točke a) i b))

dopunske deklaracije sukladno čl. 167. st. 3. točka b) CZU-a. Predmetna deklaracija može se podnijeti samo nadzornom carinskom uredu navedenom u odobrenju .

4.1.2. Pojednostavnjeni postupci uvoza po čl. 166. st. 2. CZU-a

Pojednostavnjeni postupci uvoza po čl. 166. st. 2. CZU-a su vrsta pojednostavnjenja (SDE) koje se može odobriti na temelju zahtjeva za puštanje robe u slobodan promet na graničnom prijelazu na kojem roba ulazi na carinsko područje Unije (tj. područje RH).

Odobrenje se može donijeti ako se zahtjev odnosi na jednostavne robe (šljunak, pijesak i druge robe) koje se jednostavno mogu identificirati i pregledati na graničnom prijelazu, te provjeriti ispravnost njihovog razvrstavanja u carinsku tarifu.

Ovo odobrenje NE može se izdati za:

- robu koja podliježe plaćanju trošarina odnosno posebnih poreza ili je u sustavu odgode,
- robu za koju je propisana carina po količini,
- robu za koju se samo na temelju uzimanja uzoraka može odrediti tarifna oznaka,
- robu za koju je odobren postupak unutarne i vanjske proizvodnje, privremenog uvoza,
- robu koja podliježe zdravstvenom nadzoru sukladno Zakon o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima koje se provode sukladno propisima o hrani, hrani za životinje, o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, Zakonu o predmetnima opće uporabe,
- ostaloj robi za koju nije moguće izvršiti provjeru na graničnom prijelazu (potrebno je tražiti suglasnost graničnih prijelaza o mogućnosti pregleda predmetne robe, te suglasnost Središnjeg ureda, kako je prethodno navedeno).

U slučaju izdavanja SDE odobrenja za više vrsta roba, u odobrenju je potrebno navesti da se isto može koristiti uz uvjet da se u jednom prijevoznom sredstvu nalaze robe koja se razvrstava maksimalno u dvije tarifne oznake.

Od početka primjene HRAIS2 sustava deklarant podnosi pojednostavnjenu deklaraciju u obliku I1⁴ elektroničke deklaracije na graničnom prijelazu. Prethodno je potrebno podnijeti ulaznu skraćenu deklaraciju (USD) u okviru ICS sustava.

Podnošenje dopunske deklaracije prema točki 4.5. ove Upute.

4.2. Unos u evidencije deklaranta

Carinska tijela mogu ovlastiti osobu za podnošenje carinske deklaracije unošenjem podataka u evidencije deklaranta, ako su podaci te deklaracije na raspolaganju carinskim tijelima u elektroničkom sustavu deklaranta u vrijeme podnošenja carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta.

Odobrenje za podnošenje deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta se izdaje temeljem čl. 182. CZU. Ovo odobrenje znači da korisnik odobrenja podatke propisane za standardnu ili pojednostavnjenu deklaraciju unosi u vlastite evidencije (knjigovodstvo). Međutim, ta evidencija mora biti povezana u knjigovodstvu korisnika odobrenja sa svim ostalim dokumentima vezanima za

⁴ Detalji o I1 i I2 deklaraciji kao i o dopunskoj deklaraciji objašnjeni su Uputom za provedbu postupka uvoznoga carinjenja robe u sustavu HRAIS2 F2 Uputa br. 27/22 <https://carina.gov.hr/UserDocImages//11817//Uputa-27-22.pdf>

taj uvoz – od narudžbe robe, računa, postupka provoza, prijevoznih isprava, plaćanja carinskog duga i sl. kroz određeni identifikator (referenti broj ili sl.). *Carinska deklaracija smatra se prihvaćenom u trenutku u kojem se roba unosi u evidenciju.*

Nakon unosa podataka u vlastite evidencije, korisnik odobrenja je dužan nadzornom carinskom uredu dostaviti obavijest da su podnesene roba i deklaracija za predmetnu robu. Predmetna obavijest se podnosi u obliku elektroničke I2 obavijesti. Ista predstavlja obavijest o podnošenju robe i ne predstavlja deklaraciju u obliku unosa u evidenciju deklaranta jer je takva deklaracija u samoj evidenciji korisnika odobrenja.

Uz I2 deklaraciju ne podnose se isprave u e-obliku. Iste se daju na uvid carinskom službeniku ako dođe u kontrolu u prostore gospodarstvenika. Gospodarstvenik *ne može* slobodno raspolagati robom dok ne dobije poruku o puštanju robe (IE429). Ako dobije poruku IE460 – znači da će carinski službenik doći u kontrolu u prostore gospodarstvenika i naknadno odlučiti o puštanju robe. Gospodarstvenika se obavještava porukom IE429 da se roba pušta ili IE451 da se roba ne pušta.

Carinska tijela mogu, na zahtjev, *odustati od obveze podnošenja robe nadležnom carinskom uredu. U tom se slučaju smatra da je roba puštena u trenutku unosa u evidencije deklaranta, odnosno istekom roka utvrđenog odobrenjem, kako je prethodno navedeno.* Znači da se korisniku može odobriti odustajanje od podnošenja obavijesti (I2obavijesti) o podnošenju robe. U tom slučaju je roba puštena unosom podataka u evidencije korisnika odobrenja, odnosno roba se pušta sukladno čl. 194. CZU-a.

Odustajanje od podnošenja robe može se odobriti ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- deklarant je ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje (AEOC),
- to traži priroda i protok dotične robe te je to poznato carinskom tijelu,
- nadzorni carinski ured ima pristup svim podacima koje smatra potrebnima za omogućavanje ostvarivanja svojeg prava na pregled robe u slučaju potrebe,
- u vrijeme unosa u evidenciju roba više nije bila podložna zabranama ili ograničenjima, osim ako je u odobrenju određeno drukčije.

Međutim, nadzorni carinski ured *može u posebnim situacijama* tražiti da se roba podnese. Uvjeti u kojima je dopušteno puštanje robe moraju biti navedeni u odobrenju. Ako je nadzorni carinski ured zatražio da se roba podnese carini zato što su carinska tijela utvrdila novi ozbiljan financijski rizik ili drugu posebnu situaciju u pogledu ovlaštenja za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta uz oslobođenje od obveze podnošenja robe, nadzorni carinski ured za nositelja takvog ovlaštenja navodi razdoblje tijekom kojeg mora carini podnijeti robu obuhvaćenu tim situacijama, obvezu unošenja datuma obavijesti o podnošenju u evidencije i obvezu poštovanja stavka 1. čl. 234. PUCZU točaka od (b) do (e) i točke (g). U tim se situacijama roba pušta u promet u skladu s člankom 194. CZU-a.

4.2.1. Obveze korisnika odobrenja za podnošenje carinske deklaracije u obliku EIR

Korisnik odobrenja za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta, sukladno članku 234. Provedbene uredbe) mora:

- podnijeti robu carini, osim ako je toga oslobođen sukladno članku 182. stavak 3. Zakonika (navedeno u točki 4.2. Upute), evidentirati i u evidencije unijeti datum obavijesti o podnošenju robe,
- u evidencije unijeti barem podatke iz pojednostavnjene carinske deklaracije i priloženih isprava,
- na zahtjev nadzornog carinskog ureda na raspolaganje staviti podatke carinske deklaracije koji su uneseni u evidencije, te sve priložene isprave, osim ako carinska tijela

- deklarantu dopuste da omogućí izravni računalni pristup tim informacijama u svojim evidencijama,
- nadzornom carinskom uredu na raspolaganje staviti informacije o robi koja podliježe ograničenjima i zabranama,
 - dostaviti mu priložene isprave iz čl. 163., stavak 2. Zakonika, ako su potrebne zbog kontrole, kako bi deklarirana roba mogla biti puštena,
 - ako je oslobođen podnošenja robe, osigurati da korisnik odobrenja za vođenje prostora za privremeni smještaj ima potrebne informacije za dokazivanje završetka privremenog smještaja,
 - podnijeti dopunsku deklaraciju, osim ako je oslobođen podnošenja dopunske deklaracije, što je navedeno u odobrenju.

4.2.2. Ograničenja za primjenu pojednostavnjenja u obliku EIR

Odobrenje za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta **ne primjenjuje** se na sljedeće deklaracije:

- carinske deklaracije koje predstavljaju zahtjev za odobrenje za posebni postupak u skladu s člankom 163. Delegirane uredbe (zahtjev za odobrenje u obliku podnošenja carinske deklaracije),
- carinske deklaracije podnesene umjesto ulazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 130. stavkom 1. Zakonika,
- za provoz,
- za smještaj robe u privremeni smještaj.

Ako se zahtjev za odobrenje EIR odnosi na puštanje u slobodni promet, sukladno članku 150. Delegirane uredbe, odobrenje se **ne izdaje** za:

- robu koja se pušta u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja PDV-a niti robe koja je u sustavu odgode plaćanja trošarine (postupci 42 i 63 te postupci 45 i 68).

Ako se zahtjev za odobrenje EIR odnosi na izvoz ili ponovni izvoz, sukladno čl. 150. Delegirane uredbe, odobrenje se **ne izdaje** za:

- robu za koju je obvezno podnošenje deklaracije prije otpreme,
- gdje je carinski ured izvoza različit od carinskog ureda izlaza, osim ako se može osigurati komunikacija ta dva carinska ureda kako bi se osiguralo da se kontrola robe provodi na izlazu (npr. kada su carinski ured izvoza i izlaza na području jedne države članice),
- izvoz trošarinske robe (osim ako se cijeli izvoz ili ponovni izvoz odvija na području jedne države članice).

4.3. Samoprocjena

Carinska tijela mogu ovlastiti gospodarskog subjekta za obavljanje određenih carinskih formalnosti koje obavljaju carinska tijela, za određivanje iznosa dospjele carine, te za obavljanje određenih provjera pod carinskim nadzorom. Korisnici odobrenja za samoprocjenu mogu biti ovlašteni za provjeru pod carinskim nadzorom, poštovanja zabrana i ograničenja navedenih u odobrenju.

Ako je korisnik odobrenja za samoprocjenu (SAS) ovlašten odrediti iznos dospjele uvozne i izvozne carine, sukladno čl. 237. Provedbene uredbe, navedeni gospodarski subjekt na kraju razdoblja koje su carinska tijela odredila u odobrenju određuje iznos dospjele uvozne i izvozne carine za to razdoblje u skladu s pravilima utvrđenima u odobrenju.

U roku od 10 dana od isteka razdoblja koje su carinska tijela odredila u odobrenju, korisnik odobrenja mora nadzornom carinskom uredu dostaviti pojedinosti o utvrđenom iznosu. Smatra se da je obavijest o carinskom dugu dostavljena u trenutku dostavljanja tih pojedinosti.

Ako se odobrenje odnosi na obavljanje provjere poštovanja zabrana i ograničenja, odobrenje se može izdati samo pod uvjetom da su s takvim odobrenjem suglasna i druga uključena (necarinska) tijela – npr. različite inspeksijske službe.

4.4. Centralizirano carinjenje

Carinska tijela mogu ovlastiti neku osobu da podnese carinsku deklaraciju carinskom uredu koji je nadležan za mjesto na kojemu ta osoba ima poslovni nastan, za robu koja se podnosi drugom carinskom uredu. (čl. 179. Zakonika).

Nadzorni carinski ured – SCO, u kojem je carinska deklaracija podnesena dužan je:

- nadzirati stavljanje robe u dotični carinski postupak,
- provesti carinske provjere za pregled carinske deklaracije, prema potrebi i druge isprave,
- ako je opravdano, zatražiti da carinski ured kojem je podnesena roba provede carinske provjere za provjeru carinske deklaracije iz čl. 188. i
- provesti carinske formalnosti za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija i carinski ured u kojem se podnosi roba razmjenjuju podatke koji su potrebni za provjeru carinske deklaracije i puštanje robe u sustavu HRAIS2 (za uvoz) ili AES (za izvoz), nakon implementacije funkcionalnosti centraliziranog carinjenja u navedenim sustavima⁵.

Carinski ured podnošenja (PCO) u kojem se roba podnosi, ne dovodeći u pitanje vlastite provjere robe unesene u carinsko područje Unije ili iznesene iz njega, obavlja sve carinske provjere i daje rezultate tih provjera carinskom uredu u kojem se podnosi carinska deklaracija.

Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija pušta robu, uzimajući u obzir:

- rezultate vlastitih provjera za provjeru carinske deklaracije,
- rezultate provjera carinskog ureda u kojem se podnosi roba za provjeru carinske deklaracije i provjere robe koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.

Detaljna pravila za provedbu centraliziranog carinjenja propisana su čl. 229. – 232. PUCZU-a.

4.5. Dopunska deklaracija

Pojednostavnjena deklaracija ili unos u evidencije deklaranta i dopunska deklaracija čine jedinstveni, nedjeljivi instrument koji stupa na snagu na dan kada se pojednostavnjena deklaracija prihvaća, odnosno na dan kada se roba unosi u evidencije deklaranta.

Mjesto na kojem se dopunska deklaracija podnosi smatra se mjestom na kojem je podnesena carinska deklaracija (čl. 167., st. 5. Zakonika).

⁵ Detalji razmjene poruka između SCO i PCO će biti uređeno posebnim uputama nakon implementacije CCI i CCE u elektroničkim sustavima.

Dopunska deklaracija za pojednostavnjenu deklaraciju i za unos u evidencije deklaranta podnosi se u roku od 10 dana nakon puštanja robe.

Ako je dopunska deklaracija, periodične ili rekapitulativne naravi, a knjiženje u skladu s čl. 105. st. 1. drugim podstavkom CZU-a (zbirno knjiženje) ili nije nastao carinski dug, **razdoblje** obuhvaćeno dopunskom deklaracijom ne smije biti dulje od jednog kalendarskog mjeseca.

Razdoblje koje se obuhvaća dopunskom deklaracijom se određuje odobrenjem, a u pravilu se određuje kao razdoblje jednog (kalendarskog) tjedna ili kalendarski mjesec.

Rok za podnošenje dopunske deklaracije periodične ili rekapitulativne naravi je 10 dana od datuma na koji završava razdoblje obuhvaćeno dopunskom deklaracijom.

Ako nije nastao dug, rok za podnošenje dopunske deklaracije ne smije biti dulji od 30 dana od datuma puštanja robe.

Ako je roba stavljena u carinski postupak na temelju pojednostavnjene deklaracije, priložene isprave iz čl. 163. st. 2. Zakonika dostavljaju se carinskim tijelima, na zahtjev, prije puštanja robe. Priložene isprave koje nedostaju tijekom podnošenja pojednostavnjene deklaracije deklarant mora posjedovati u roku za podnošenje dopunske deklaracije.

Carinski ured može, u valjano opravdanim okolnostima, omogućiti dulji rok za podnošenje dopunske deklaracije. Taj rok nije dulji od 120 dana od datuma puštanja robe.

Ako se priložena isprava odnosi na carinsku vrijednost, carinska tijela mogu, u valjano opravdanim okolnostima, odrediti dulji rok do najviše dvije godine od datuma puštanja robe (čl. 146. st. 3.b) DUCZU).

Vrste dopunske deklaracije i rokovi podnošenja su sljedeći:

Opća⁶: podnosi se 10 dana nakon puštanja robe kada je *dopunskom deklaracijom obuhvaćena jedna pojednostavnjena deklaracija*, knjiženje se obavlja sukladno s čl. 105. st. 1. CZU.

Rekapitulativna: podnosi se 10 dana nakon isteka razdoblja kada je *jednom dopunskom deklaracijom obuhvaćeno više pojednostavnjenih* (razdoblje ne bi trebalo biti dulje od jednog kalendarskog mjeseca) primjenjuje se čl. 105. st 2. CZU.

Periodična: podnosi se 10 dana nakon isteka razdoblja kada je *jednom dopunskom deklaracijom obuhvaćena jedna pojednostavnjena* (razdoblje ne bi trebalo biti dulje od jednog kalendarskog mjeseca) primjenjuje se čl. 105. st. 2. CZU.

Korisniku odobrenja se može odobriti da ne podnosi dopunsku deklaraciju ako se primjenjuju sljedeći uvjeti:

- pojednostavljena deklaracija odnosi se na robu čija je vrijednost i količina ispod statističkog praga;
- pojednostavljena deklaracija već sadrži sve podatke koji su potrebni za dotični carinski postupak; i
- pojednostavljena deklaracija nije nastala unosom u evidencije deklaranta.

Obveza, način i rokovi za podnošenje dopunske deklaracije određuju se odobrenjem.

⁶ Postupak knjiženja u slučaju pojednostavljenih i dopunskih deklaracija opisan je u točki 16. Upute br. 27/22,

Ako je odobrena odgoda plaćanja carinskog duga, korisnik odobrenja dužan je platiti carinski dug:

- ako je razdoblje kalendarski tjedan, do petka četvrtog tjedna koji slijedi tom kalendarskom tjednu,
- ako je razdoblje kalendarski mjesec najkasnije šesnaesti dan u mjesecu koji slijedi taj kalendarski mjesec.

5. ODOBRENA MJESTA I PRIVREMENI SMJEŠTAJ

Osoba koja unosi robu na carinsko područje Unije prevozi je bez odlaganja u carinski ured koji su odredila carinska tijela.

Međutim, korisnik odobrenja za pojednostavnjeno deklariranje koji želi robu primati u svom (ili drugom odobrenom prostoru) mora (sukladno čl. 135. CZU) podnijeti zahtjev nadležnom područnom carinskom uredu, za odobrenje mjesta podnošenja robe carini tog korisnika odobrenja. U tu svrhu potrebno je ishoditi jedno od sljedećih odobrenja:

- Odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM),
- Odobrenje prostora za privremeni smještaj (TST) ili
- Odobrenje za privremeni smještaj robe, osim prostora za privremeni smještaj (TS2).

Znači, korisniku pojednostavnjenih postupaka (podnošenja pojednostavnjene deklaracije ili EIR) ne odobrava se automatski i podnošenje robe u svom prostoru, već ima obvezu robu podnijeti nadležnom carinskom uredu ili ishoditi odobrenje kojim se odobrava podnošenje robe na drugom mjestu.

Odredbom čl. 115. Delegirane uredbe propisano je da se mjesto koje nije nadležni carinski ured (ODM ili TS2) može odobriti u svrhu podnošenja robe ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ispunjeni su zahtjevi utvrđeni u čl. 148. st. 2. i 3. Zakonika i u čl. 117. Delegirane uredbe (uvjeti za odobrenje za vođenje prostora za privremeni smještaj),
- (b) roba je deklarirana za carinski postupak tri dana nakon njezina podnošenja, ili najkasnije šest dana nakon njezina podnošenja (ako je gospodarstvenik korisnik statusa ovlaštenog primatelja) osim ako carinska tijela zahtijevaju pregled robe u skladu s čl. 140. st. 2. Zakonika.

Ako je mjesto već odobreno u svrhu vođenja prostora za *privremeni smještaj (TST)*, to se odobrenje ne zahtijeva.

S tim u vezi, moguće je odobriti privremeni smještaj robe i na *drugom prostoru osim nadležnog carinskog ureda ili odobrenog prostora za privremeni smještaj* (npr. kod korisnika tj. uvoznika) samo u slučajevima ispunjavanja naprijed navedenih uvjeta. Osim ispunjavanja uvjeta pod točkom a) potrebno je *ispuniti i uvjete pod točkom b) odnosno robu deklarirati za carinski postupak prema naprijed navedenim rokovima (tri odnosno šest dana nakon podnošenja)* osim ako carinska tijela zahtijevaju istovar robe radi njenog pregleda, uzimanja uzoraka ili pregledavanja prijevoznog sredstva koja prevoze robu.

Carinskim otpremnicima – korisnicima pojednostavnjenja (ACE i ODM) kojima je odobreno podnošenje robe u prostorima svojih komitenata *izdaje se zasebno odobrenje ODM za svakog pojedinog komitenta*.

Carinski otpremnici koji otpremaju robu **za izvoz iz svojih prostora** trebaju imati ODM i SDE odobrenje. Uz SDE i ODM odobrenje prilažu listu/specifikaciju komitenata sa tarifnim oznakama (poglavlje KN) roba za koje mogu obavljati postupak izvoza iz odobrenih prostora.

Carinski otpremnici koji zaprimaju robu **za uvoz** na svojim prostorima trebaju imati ACE i ODM (ili TST) odobrenje. Uz ODM odobrenje prilažu listu /specifikaciju komitenata za tarifnim oznakama (poglavlje KN) za koje mogu obavljati postupak uvoza.

Lista/specifikacija je sastavni dio odobrenja i mora se voditi ažurno. **Navedenu listu NIJE potrebno voditi za operatere brze dostave.**

Na odobrenom mjestu (ODM) i prostoru za privremeni smještaj (TST), koje je odobreno carinskom otpremniku ili uvozniku/izvozniku, carinske formalnosti može provoditi samo carinski otpremnik, odnosno uvoznik/izvoznik koji je **korisnik predmetnog odobrenja**. Navedeno znači da na ODM-u i TST-u koje je odobreno jednom carinskom otpremniku, uvozniku/izvozniku carinske formalnosti **ne mogu provoditi drugi carinski otpremnici, uvoznici/izvoznici**.

Naime, odobrenje se izdaje podnositelju zahtjeva nakon prethodne provjere njegova poslovanja, a ne njegovim poslovnim partnerima. Dodijeljeno odobrenje odnosi se na korisnika i vrijedi za njegove poslovne djelatnosti, a on jedini ima pravo provoditi odobrene postupke.

Otpremnik koji podnosi deklaraciju koristeći pri tome njemu odobrene pogodnosti pojednostavnjenog postupanja čini to kao **deklarant** koji zadovoljava zahtijevane kriterije, a ne kao osoba uvoznik/izvoznik za čiji račun djeluje. *S tim u vezi otpremnik je za primjenu pojednostavnjenog carinskog postupanja dužan u svoje ime a za račun komitenta, odnosno kao neizravni zastupnik, zastupati komitente s prethodno spomenute liste/specifikacije.*

5.1. Sažetak glavnih značajki odobrenog mjesta i prostora za privremeni smještaj

Tablica 3. Sažetak

Sadržaj	Prostor za privremeni smještaj (TST)	Odobreno mjesto za podnošenje robe i mjesto koje nije prostor za privremeni smještaj (ODM, TS2)
Zahtjev	Zahtjev kroz sustav carinske odluke (TST)	Zahtjev kroz sustav carinske odluke (ODM, TS2)
Odobrenje	DA	DA
Osiguranje duga	DA	DA
Rok skladištenja	TST 90 dana	3/6 dana
Sljedeći carinski postupak	Stavljanje u odgovarajući carinski postupak ili ponovni izvoz	Stavljanje u odgovarajući carinski postupak ili ponovni izvoz
Vođenje evidencija	DA	NE
Deklaracija za privremeni smještaj (može se koristiti T1)	DA	DA

Iako za ODM nije propisano vođenje evidencije u obliku koji odobravaju carinska tijela, skreće se pozornost na obvezu ispunjavanja uvjeta iz čl. 148. st. 2. točka b) i st. 3. istog članka. To znači da korisnik odobrenja mora nadležnom tijelu omogućiti uvid u vođenje poslova što podrazumijeva omogućavanje praćenja sljedivosti roba podnesenih na ODM kroz evidencije korisnika.

Stoga nema potrebe zahtijevati od ovlaštenog primatelja i korisnika odobrenja za ODM ili TST podnošenje „skraćene deklaracije“ odnosno unos podataka u kontrolnik K-440 Informacijskog sustava Carinske uprave.

Na skici prostora potrebno je označiti područje polja/čestice namijenjenog za smještaj robe u ODM kako bi se carinskom uredu omogućio jednostavan uvid gdje se roba točno nalazi do stavljanja u carinski postupak. Prostor namijenjen smještaju robe u ODM mora biti vidljivo označen.

6. PRIMJENA ODOBRENJA ZA POJEDNOSTAVNENJE I MOGUĆE KOMBINIRANJE POTREBNIH ODOBRENJA

Radi lakšeg snalaženja i razumijevanja potrebe kombiniranja različitih vrsta odobrenja ovisno o poslovnim potrebama pojedinog korisnika pojednostavnjenih postupaka, u nastavku se daje pojašnjenje o mogućim primjenama vrste odobrenja u odnosu na carinske postupke koji se primjenjuju. U Tablici 4. se daje tabelarni prikaz navedenih mogućih kombinacija. Navedeni primjeri nisu isključivi već se navode kao moguće kombinacije u svrhu boljeg razumijevanja.

6.1. Uvozni postupak

Za uvozni postupak u kojem gospodarstvenik želi primati robu u vlastitom prostoru potrebno je ishoditi odobrenje za ovlaštenog primatelja (ACE) i odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM) ili odobrenje za vođenje prostora za privremeni smještaj (TST). Isto se ne primjenjuje na uvoz robe po pojednostavnjenoj deklaraciji čl. 166. st. 2. CZU-a, jer se carinjenje i puštanje robe odvija na granici.

Nakon završetka postupka provoza za robu se deklarira za carinski postupak u roku od 6 dana od dana podnošenja. Isto se obično radi uz podnošenje:

1. Standardne carinske deklaracije po čl. 162. Zakonika, ili
2. Unosom u evidencije deklaranta po čl. 182. Zakonika.

Ad 1. Ako se odabere standardna carinska deklaracija po čl. 162. CZU-a, uz ACE i ODM (ili TST) *nije potrebno ishoditi dodatno odobrenje.*

Roba se u postupku provoza upućuje kod korisnika, nakon završetka postupka provoza potrebno je istu deklarirati za carinski postupak (npr. puštanje u slobodan promet) najkasnije šest dana nakon njezina podnošenja, osim ako carinska tijela zahtijevaju kontrolu (čl. 115. DUCZU).

Po podnošenju standardne elektroničke deklaracije carinski ured odlučuje o izlasku na pregled, a u slučaju da je isti potrebno izvršiti obavlja se kod korisnika na ODM. Po obradi standardne deklaracije postupak je završen.

Ad 2. Ako je za vrstu postupka odabran Unos u evidencije deklaranta po čl. 182. CZU-a, uz odobrenje za ACE i zahtjev za ODM (ili TST) potrebno je ishoditi i odobrenje za predmetni postupak (EIR).

Robu koja se prima u prostorima ovlaštenog primatelja, nakon završenog postupka provoza može se u tom istom prostoru deklarirati u neki sljedeći carinski postupak npr. puštanje robe u slobodni promet (umjesto na carinskom uredu) samo ako je predmetnom korisniku odobrenja izdano *odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM) ili odobrenja za vođenje prostora za privremeni smještaj (TST).*

Ovlašteni primatelj (korisnik ACE odobrenja) po završetku postupka provoza, u roku od najduže šest dana nakon njezina podnošenja **unosí podatke koji su propisani** za pojednostavnjenu ili standardnu deklaraciju u svoje evidencije (knjigovodstvo). Unosom podataka u evidencije smatra se da je deklaracija prihvaćena. Nakon toga, korisnik odobrenja je **obavezan je podnijeti obavijest I2 putem elektroničke poruke.** Napominjemo da korisnik odobrenja (EIR) može biti oslobođen

obveze podnošenja I2 obavijesti o stavljanju robe u zahtijevani postupak sukladno čl. 182. st. 3. CZU-a. Međutim, takva vrsta odobrenja može se izdati samo korisnicima AEOC statusa, koji ispunjavaju i ostale propisane uvjete.

Tek nakon provedbe naprijed navedenog, podnosi se dopunska deklaracija koja mora obuhvatiti svu robu deklariranu u pojednostavnjenom postupku (unosom u evidencije deklaranta) nadležnom carinskom uredu. Po obradi dopunske deklaracije postupak je završen.

6.2. Izvozni postupak

Za izvozni postupak u kojem gospodarstvenik želi otpremati robu iz vlastitih prostora tijekom 24 sata/dan, može se odobriti podnošenje pojednostavnjene deklaracije sukladno čl. 166. st. 2. CZU-a (SDE) i odobreno mjesto za lokaciju na kojoj će roba biti podnesena (ODM). S obzirom da pojednostavnjene deklaracije u izvozu već sadrže sve podatke za iste **nije potrebno podnositi dopunske deklaracije**.

U skladu s odredbama čl. 150. st. 4. DUCZU-a unos u evidencije deklaranta (EIR) nije predviđen za izvozni postupak (osim u posebnim slučajevima, npr. opskrba, električna energija, plin, male pošiljke ispod statističkog praga).

6.3. Postupanja kod privatnih carinskih skladišta

Smještaj robe na privatno carinsko skladište

Korisnik odobrenja za vođenje privatnog carinskog skladišta (CWP) ima mogućnost robu koja se unosi na carinsko područje Unije izravno otpremati u prostor skladišta uz odgovarajuća odobrenja:

- Odobrenje za ovlaštenog primatelja (ACE) i
- Odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM) (za podnošenje robe u skladištu uz smještajnu deklaraciju) ili Odobrenje za privremeni smještaj (TST).

Za smještaj robe u privatno carinsko skladište, podnosi se:

- Standardna deklaracija
ili
- Deklaracija u obliku unosa u evidencije deklaranta + dopunska deklaracija (uz EIR odobrenje)

Puštanje robe u sljedeći postupak sa privatnog carinskog skladišta

U slučaju kada korisnik odobrenja za držanje privatnog carinskog skladišta želi robu koju sa skladišta pušta u slobodni promet ili drugi zahtijevani postupak podnositi u prostorima carinskog skladišta ima mogućnost zahtijevati:

- Odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM) ili Odobrenje za privremeni smještaj (TST).

Za robu podnesenu u prostorima skladišta temeljem predmetnog odobrenja deklarant može podnijeti:

- Standardnu deklaraciju ili Deklaraciju u obliku unosa u evidencije deklaranta + dopunska deklaracija (uz EIR odobrenje).

Ako se roba koja je bila smještena na privatnom carinskom skladištu pušta u slobodni promet **u redovnom postupku** (bez pojednostavnjenja, što znači da nije odobreno niti ODM niti TST) temeljem podnesene standardne deklaracije, roba se podnosi nadležnom carinskom uredu *bez*

podnošenja provozne deklaracije odnosno bez carinskih formalnosti sukladno čl. 179. st. 3. DUCZU-a, osim onih utvrđenih u čl. 178. st. 1. točki e) iste uredbe.

Tablica 4. Primjena odobrenja za pojednostavnjene deklaracije i moguće kombiniranje potrebnih odobrenja

Odobrenja sukladno CZU-u	Primjena navedenih odobrenja sukladno CZU, PUCZU I DUCZU	Napomene
Pojednostavnjena deklaracija (SDE) bivša: nepotpuna deklaracija	Pojednostavnjena deklaracija (čl. 166., st. 1.CZU)	<i>Bez odobrenja</i>
Pojednostavnjena deklaracija (SDE)	Pojednostavnjena deklaracija (čl. 166., st. 2. CZU) U uvozu: Odobrenje za podnošenje pojednostavnjene deklaracije (SDE) U izvozu: Odobrenje za podnošenje pojednostavnjene deklaracije (SDE) + Odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM)	<i>UVOZ: I1 deklaracija je pojednostavnjena deklaracija iz čl. 166. st. 2. CZU-a.</i>
Carinjenje kod korisnika u uvozu uz podnošenje standardne deklaracije (HRAIS2)	Odobrenje za ovlaštenog primatelja (ACE) + Odobrenje mjesta za podnošenje robe carini (ODM) ili prostor za privremeni smještaj (TST) + Standardna deklaracija ili PD	
Carinjenje u uvozu u obliku unosa u evidencije deklaranta (EIR) +dopunska deklaracija	Odobrenje za ovlaštenog primatelja (ACE) odobrenje + (ODM) odobreno mjesto ili (TST) prostor za privremeni smještaj + Odobrenje za unos u evidencije deklaranta (EIR) Podnosi se dopunska deklaracija	<i>Obavijest o dolasku robe I2 (ako nije izuzet)</i> <i>Obavijest I2 se ne podnosi za robu koja se uvozi putem fiksnih instalacija</i>
Carinjenje u izvozu u obliku unosa u evidencije deklaranta (EIR) + dopunska deklaracija (vodovi, cjevovodi, opskrba brodova i zrakoplova)	Odobrenje za unos u evidencije deklaranta (EIR) +odobreno mjesto (ODM) ili prostor za privremeni smještaj (TST – za ponovni izvoz)	<i>Za izvoz fiksnim instalacijama nije potrebno ODM i ne podnosi se obavijest (C2)</i> <i>Kod ponovnog izvoza roba se podnosi na TST ili na ODM, ako je uz odobrenje za ODM podneseno jamstvo za osiguranje duga</i>

		Ako se ODM odnosi samo na izvoz robe Unije – nije potrebno podnošenje jamstva
Privatno carinsko skladište		
Smještaj robe na skladište	<p>Odobrenje za ovlaštenog primatelja (ACE) odobrenje</p> <p>+ (ODM) odobreno mjesto ili prostor za privremeni smještaj (TST)</p> <p>+ Odobrenje za unos u evidencije deklaranta (EIR) ili</p> <p>Podnošenje standardne deklaracije</p>	
Puštanje robe u slobodni promet sa privatnog carinskog skladišta	<p>(ODM) odobreno mjesto ili (TST) prostor za privremeni smještaj</p> <p>+ Odobrenje za unos u evidencije deklaranta (EIR)</p> <p>ili</p> <p>Podnošenje standardne deklaracije</p>	

7. ZAVRŠNE ODREDBE

Ova Uputa se primjenjuje od dana donošenja.

Danom početka primjene ove Upute prestaje se primjenjivati Uputa Središnjeg ureda, Carinske uprave br. 15/16 o provedbi pojednostavnjenih postupaka pri uvozu i izvozu, KLASA:011-02/16-03/15, URBROJ: 513-02-1220/1-16-1 od 19. travnja 2016. godine.

RAV Natelj CARINSKE UPRAVE
 Mario Demirović

Prilozi – dostupni samo za carinske službenike:

1. Plan provjere – obrazac,
2. Izvješće EIR – obrazac,
3. Izvješće SDE - obrazac

O tome obavijest:

- Uredu ravnatelja Carinske uprave,
- Pomoćnicima ravnatelja,
- Središnjem uredu carinske uprave,
- Područnim carinskim uredima, svima,
- Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak
- pismohrani.

Način otpreme:

- elektroničkom poštom